

J e g y z ő k ö n y v

Készült Varga József felperesnek – Gádoros Nagyközség Önkormányzata alperes ellen jogellenés felmentésből eredő igény iránt indított ügyében a Gyulai Törvényszék 9.sz. polgári fellebbezési tanácsa előtt, a 2017. évi április hó 12. napjának 10.00 órájára kitűzött és megkezdett határozathirdetésről.

J e l e n v a n n a k

A bíróság részéről:

Dr. Hajnal Beatrix
a tanács elnöke

Orbánné dr. Papp Éva
előadó bíró
Dr. Pusztai-Sznyida Barbara
a tanács tagja

A felek részéről:

Felperes: személyesen
érte: dr. Gally Mihály ügyvéd

Alperesért: Maronka Lajos - Gádoros Nagyközség
polgármestere

A t a n á c s e l n ö k e: a határozathirdetés megkezdése után megállapítja, hogy szabályszerű értesítés ellenére nem jelent meg alperesi képviselő.

A t a n á c s e l n ö k e tájékoztatja a feleket, hogy a határozathirdetésről készült jegyzőkönyv hangfelvétel útján készül, melyet 8 munkanap elteltével lehet – a polgári irodában – megtekinteni.

Ezután a t a n á c s e l n ö k e nyilvánosan kihirdette a külön íven szövegezett és teljes terjedelmében írásba foglalt

í t é l e t e t.

Jegyzőkönyv lezárva, határozathirdetés vége: 10 óra 10 perckor.

kmf

Dr. Hajnal Beatrix s.k.
a tanács elnöke

A jegyzőkönyv a hangfelvételnek megfelelően készült 2017. évi április hó 13. napján.
Győrfiné Dóczi Alexandra
tisztviselő

A KIADOMÁNY HITELELŐI:

.....
tisztviselő

„Záradék

Amennyiben a jegyzőkönyv e-mail formájában kerül továbbításra úgy ez nem minősül hivatalos másolatnak és nem fűződik hozzá semmilyen jogkövetkezmény”.

A Gyulai Törvényszék dr. Gally Mihály ügyvéd (5600 Békéscsaba, Munkácsy u. 3. I/102.) által képviselt Varga József (5932 Gádoros, Alföld u. 11.) felperesnek – dr. Antal Gabriella ügyvéd (5940 Tótkomlós, Bot u. 1.) által képviselt Gádoros Nagyközség Önkormányzata (5932 Gádoros, Kossuth u. 16.) alperes ellen jogellenes felmentésből eredő igény iránt a Gyulai Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság előtt folyamatba tett perében a 2016. évi december hó 14. napján 2.M.50/2016/19. szám alatt hozott ítélet ellen az alperes részéről 20. sorszám alatt benyújtott fellebbezés folytán meghozta a következő

í t é l e t e t.

A törvényszék az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi az alperest, hogy fizessen meg a felperes részére 15 nap alatt 270.000 (kétszázhetvenezer) forint perköltséget.

Megállapítja, hogy 866.300 (nyolcszázhatvanhatezer-háromszáz) forint fellebbezési illeték az állam terhén marad.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

Az elsőfokú bíróság ítéletével kötelezte az alperest, hogy fizessen meg a felperesnek a felmentés jogellenességére tekintettel 15 napon belül végkielégítés címén 5.607.600 forintot, átalány kártérítés címén 9.346.000 forintot, valamint ezen összeg 2016. november hó 1. napjától a megfizetés napjáig járó késedelmi kamatát, szabadságmegváltás címén 1.482.465 forintot, valamint ezen összeg 2016. november hó 1. napjától a megfizetés napjáig járó késedelmi kamatát. Kötelezte az alperest a felperes részére 15 napon belül 541.400 forint perköltség megfizetésére és megállapította, hogy a felmerült 666.500 forint eljárás illetéket az állam viseli.

Megállapította, hogy a felmentő okiratban felhívott első indok – az, hogy az új polgármesternek a szükséges tájékoztatást a felperes nem adta meg a folyamatban lévő peres eljárásokról, nem segítette kellően munkáját, a tőle elvárható támogatást a napi teendők elvégzésében nem nyújtotta – túlnyomórészt általánosságokat tartalmaz, konkrétumokat nem határoz meg és a tárgyaláson tett meghallgatása során a polgármester sem töltötte ki azokat tartalommal. A felek egyező hivatkozása alapján csak a Magyar Államkincstár alperessel szembeni per volt beazonosítható, amely egyébként önálló felmentési indokként is szerepelt. Az elsőfokú bíróság álláspontja szerint az idézett felmentési indok a világosság követelményének ezért nem felel meg. A Magyar Államkincstár által korábban meghozott határozattal, illetve a MÁK-kal szemben indított perrel kapcsolatosan azt állapította meg, hogy a polgármester - mivel korábban önkormányzati képviselő volt - tudott az eljárás létéről, a MÁK-kal szemben indított per anyaga pedig az átadás-átvételi

jegyzőkönyv 12. pontja szerint átadásra került az új polgármester részére. Az átadás-átvételi jegyzőkönyv mellékletét képezte az önkormányzat által előterjesztett és részére engedélyezett 12 havi részletfizetés is. Megállapította továbbá azt is, hogy a perben az önkormányzat képviselőjét ellátó személy meghatalmazását már az új polgármester mondta fel és ekkor az eljárás mikénti állásáról is tájékozódhatott volna. Az alperes azon állítását, hogy a perben az ügyvéddel a felperes tartotta a kapcsolatot az eljárás során nem bizonyította. Nem találta valósnak a felmentés azon indokát sem, amely szerint a jegyző nem adott semminemű tájékoztatást a polgármesternek a 2013. október 19. napján készült kölcsönszerződés tartalmáról, amely az önkormányzat és a Hagyományőrző és Faluszépítő Egyesület között jött létre, továbbá nem intézkedett a kölcsönösszeg behajtása iránt. E körben arra utalt, hogy a már hivatkozott átadás-átvételi jegyzőkönyv szerint ez a kölcsönszerződés is átadásra került, sőt az átvevő az átadó polgármestertől úgy is mint az egyesület elnökétől a jegyzőkönyvben külön kérte, hogy az egyesület a visszafizetési kötelezettségének 8 napon belül tegyen eleget, így a szerződésről és annak tartalmáról is tudnia kellett. Az önkormányzatokról szóló törvény a jegyző feladatai között a köztartozások behajtása iránti intézkedést nem nevesíti, ellenben a polgármester feladatkörébe tartozik a gazdálkodás szabályszerűsége, így a gazdálkodás keretébe tartozó tartozások behajtása iránti intézkedés is. A becsatolt iratok alapján is azt állapította meg, hogy a köztartozások behajtása iránt ténylegesen mind az előző, mind a jelen ciklus keretében a polgármester intézkedett, így az intézkedés hiánya a felperes terhére nem róható. Ugyancsak nem találta a felperes terhére róhatóknak a felmentő okiratban felhívott utolsó indokot, ugyanis az nem nyert bizonyítást, hogy a felperes a felelősségre vonás elkerülése érdekében jelentett be keresőképtelenséget, egyébként pedig a keresőképtelenség időtartama alatt a munkavállaló mentesül a rendelkezésre állás és munkavégzési kötelezettség teljesítése alól.

Összességében megállapította, hogy a felmentő okiratban felhívott indokok nem alapozzák meg a felmentést, nem bizonyítják a bizalomvesztést, azok nem függenek össze a Kttv. 76. § (2) bekezdésében meghatározott magatartásokkal, azok nem a jegyző teljesítményével, lojalitásával függenek össze, ezért a felmentés jogellenes. Az alperes által többször is felhívott ÁSZ vizsgálat által feltárt hiányosságokat és a Hagyományőrző és Faluszépítő Egyesülettel kötött szerződés jogszabályokba ütközését nem vizsgálta, mivel azok a felmentő okiratban, mint a bizalomvesztéshez vezető okok nem kerültek megjelölésre. Utalt arra is, hogy amennyiben a felperes a kötelezettségeit vétkesen valóban megszegte akkor vele szemben fegyelmi eljárást kellett volna az alperesnek indítania és nem bizalomvesztésre hivatkozással felmenteni. A felperes végkielégítés iránti igényét a Kttv. 69. § (1) bekezdése és (2) bekezdés g) pontja alapján találta megalapozottnak azzal, hogy tekintettel arra, hogy a felperes kormányzati szolgálati jogviszonya az öregségi nyugdíjra való jogosultság megszerzését megelőző 5 éven belül szűnt meg, a végkielégítés mértéke 4 havi illetmény összegével emelkedik, így összesen a felperes 12 havi végkielégítésnek megfelelő összegre jogosult. Az általános kártérítés a Kttv. 193. § (5) bekezdésén alapult, összegét az elsőfokú bíróság a felperes életkorára, az általa ellátott vezetői feladatkörre, jogviszonyának tartamára, a jogellenesnek minősített okiratban felhívott és megalapozatlan indokokra, valamint a megítélt összeg és az egyébként elérhető jövedelem közötti különbözet összegére figyelemmel határozta meg a felperes 20 havi átlagkeresetének megfelelő összegben. A szabadságmegváltás iránti igény körében az alperes elismerésére tekintettel a Pp. 221. § (2) bekezdése alapján csupán az alkalmazott jogszabályokat, a Kttv. 104. § (5) bekezdését és 107. § (2) bekezdését jelölte meg.

Az ítélettel szemben az alperes nyújtott be fellebbezést, amelyben elsődlegesen az elsőfokú bíróság ítéletének megváltoztatását, a felemelt kereset elutasítását és a felperes perköltségben történő marasztalását kérte. Másodlagos fellebbezési kérelme szerint amennyiben a törvényszék helyt ad a kereset azon részének, hogy a felmentés jogellenes volt, úgy az általános kártérítés összegét a felperes 6 havi illetményének megfelelő összegre kérte leszállítani, továbbá a szabadságmegváltásra vonatkozó kereseti kérelmét elutasítani perköltség megállapítása mellett.

Harmadlagosan eljárási szabálysértés okán a Pp. 252. § (2) bekezdése alapján az elsőfokú bíróság ítéletének hatályon kívül helyezését kérte és az elsőfokú bíróságnak új eljárás lefolytatását és új határozat hozatalára kötelezését.

Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság az eljárás során beszerzett bizonyítékokat helytelenül értékelt. Az eljárás során ugyanis kirajzolódott a felperes jellemrajza, amely nem csak a bizalomvesztés megalapozottságát, hanem a felperes méltatlanságát is igazolta. A bizalomvesztésre alapított felmentés valóban objektív tényeken alapulhat csak, de az, hogy kiben mikor alakul ki szubjektív dolog. A felmentés indokolása tartalmazza, hogy a felperes a folyamatban lévő eljárásokról a szükséges és kellő tájékoztatást nem adta meg az új polgármester részére és nem segítette kellően munkáját. Álláspontja szerint ez tartalmilag a szakmai lojalitás és a vezetőkkel való együttműködés hiányát jelentette, más szavakkal megfogalmazva tehát a Kttv. 76. § (2) bekezdésében foglalt tényállást kimerítette. Hivatkozott arra, hogy a tárgyaláson a felperes a személyes meghallgatása során is úgy nyilatkozott, hogy sem jogszabály sem az SZMSZ nem írja elő számára, hogy a polgármester munkáját segítse. Utalt arra, hogy a felperes a táppénzes állományának ideje alatt mindössze egy alkalommal tájékoztatta a polgármestert egészségi állapotáról, ugyanakkor a 2016. januári zárójelentésben foglaltak olyan súlyúak, amelyről álláspontja szerint a munkáltatót mindenképpen tájékoztatnia kellett volna. Peradat, hogy a felperes, bár elkészítette az adatvédelmi szabályzatot, erről a hivatalban senkit nem tájékoztatott. A polgármester a felperessel kapcsolatosan Jámborcsik Lászlónak is panaszkodott, továbbá helyi lakosok is tettek észrevételt a felperessel kapcsolatosan a közmeghallgatáson. Mindezekből következően a perben a szakmai lojalitás és együttműködés hiánya bizonyításra került. A MÁK határozat, illetve a Kúria előtti felülvizsgálati eljárás a felmentés indokolásában megjelölésre került. A MÁK határozat alapja egy általános iskola alapító okirata, amelynek a készítésében a felperes közreműködött. Ebből következően felelős az alapító okirat hibája miatt alaptalanul felvettnék minősített támogatási összeg visszafizetéséért. Fegyelmi eljárás indítására ugyanakkor az eltelt idő miatt már nem volt lehetőség. A felperes terhére róható, hogy takargatta a tájékoztatás elmulasztásával az előző ciklus vezetésének ügyeit. Álláspontja szerint a felmentésben leírt okok elégségesek és bizonyítottak a felmentés jogszerűségéhez. A teljesítményértékelés nem mérvadó, mert azt nem a polgármester végezte, hanem Czigliér Csaba informatikus a felperes utasítása alapján. A felperes ekkor már táppénzen volt és a teljesítményértékelést visszadátumozták. A kölcsönszerződéssel kapcsolatosan arra utalt, hogy a felperesnek kellett volna észlelnie, hogy a kölcsönszerződés alapján lejárt az egyesület tartozása és intézkednie kellett volna a tartozás visszafizetése érdekében például úgy, hogy a polgármestert erről tájékoztatja. Az általán kártérítés összegét is eltúlzottnak minősítette az alperes. E körben arra utalt, hogy amennyiben – mint ahogyan arra a felperes hivatkozott – ténylegesen nem történt bizalomvesztés, visszahelyezése iránti igényt is előterjeszthetett volna. Kifogásolta, hogy a kárenyhítési kötelezettség körében az elsőfokú bíróság semmilyen bizonyítást nem folytatott le, a felperest meg sem hallgatta, holott a felperes időközben rokkantnyugdíjas lett. Mindezekből következően e körben további bizonyítás lefolytatása szükséges. A szabadságmegváltás körében pedig arra hivatkozott, hogy kétségtelen, hogy a Kttv. 104. § (5) bekezdése és 107. § (2) bekezdése alapján ezen igény alapos, azonban az Mt. alapján csak a 2016-ban időarányosan ki nem adott szabadságot lehet megváltani, ezért az elsőfokú bíróságnak az erre irányuló kereseti kérelmet el kellett volna utasítania.

A felperes fellebbezési ellenkérelme az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyására és az alperes perköltségben történő marasztalására irányult. Álláspontja szerint helyesen járt el az elsőfokú bíróság, amikor a per során kizárólag a felmentési okiratban megjelölt indokokat vizsgálta, rögtönzött, a tárgyalása során felhozott és a felmentési okiratban nem szereplő indokokról azt állapította meg, hogy azok a per keretein kívül esnek.

Fenntartotta azt az álláspontját, amely szerint a jegyzőnek nem nevesített feladata a polgármester munkájának segítése, viszont a Kttv. 76. § (2) bekezdésében foglaltak szerint kötelessége a

munkatársakkal és a vezetőkkel való alkotó együttműködés, amelynek viszont eleget tett. A teljesítményértékelés vonatkozásában azt emelte ki, hogy az elkészítés körülményeitől függetlenül a polgármester felelős az általa aláírt okirat tartalmáért és amíg nem vonja vissza vagy nem változtatja meg, az abban foglaltakat tényként kell kezelni.

Az elsőfokú bíróság a lefolytatott bizonyítás eredményeként megalapozottan állapította meg, hogy a felmentési indokok részben a világosság, részben a valóság követelményeinek nem feleltek meg és nemhogy a kötelezettségszegés bizalomvesztést eredményező súlyosabb változatát nem valószínűsítették meg, de még fegyelmi eljárás megindítására sem szolgálhattak volna alapul. A bizalmatlanság mint felmentési indok nem lehet személyes szimpátia vagy antipátia kérdése, megalapozottságához a vezető magatartásában vagy munkájában megnyilvánuló és bizonyítható olyan tények szükségesek, amelyek kellő magyarázatát adják annak, hogy a vezető nem hagyható a beosztásában. A ki nem vett szabadság pénzbeni megváltását illetően a Munka törvénykönyve nem háttérjogszabálya a Kttv-nek, tehát közszolgálati jogviszonyra az Mt. rendelkezései - beleértve a szabadság nyilvántartására és a jogviszony megszűnése esetén annak pénzbeli megváltására vonatkozó szabályokat - nem alkalmazhatók. A kárátalány körében figyelembe vehető körülményeket az elsőfokú bíróság helyesen értékelte, e körben a felperest kárenyhítési kötelezettség nem terhelte. A felperes a rokkantsági nyugdíjba vonulása tényét nem titkolhatta el a bírósági eljárásban, hiszen az erről szóló határozat az elsőfokú ítélet meghozatalát követően, 2009. december 29-én került a felperes részére kézbesítésre.

A törvényszék a fellebbezést alaptalannak találta, ezért az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyta.

Az alperes a felperes felmentését bizalomvesztéssel indokolta. A Kttv. 76. § (2) bekezdése szerint a kormánytisztviselő vezetői iránti szakmai lojalitással, azaz a vezető által meghatározott szakmai értékek iránti elkötelezettséggel, a vezetőkkel és a munkatársakkal való alkotó együttműködésre való törekvéssel, szakmai elhivatottsággal, fegyelmezetten és lényeglátóan köteles a feladatait elvégezni. Helyes az az alperesi fellebbezési hivatkozás, amely szerint az indokolás első bekezdésében megjelölt magatartás – az, hogy a felperes a hivatalába lépő új polgármesternek a szükséges és kellő tájékoztatást nem adta meg a folyamatban lévő peres eljárásokról, nem segítette kellően munkáját, tőle elvárható támogatást a napi teendők elvégzésében nem nyújtotta – kimerítheti a Kttv. 76. § (2) bekezdésének megsértését amennyiben az kellő konkrétsággal és részletességgel nem pedig az általánosságok szintjén kerül megfogalmazásra. Helyesen állapította meg azonban az elsőfokú bíróság, hogy az itt megfogalmazottakat a felmentés második bekezdése csupán a MÁK által korábban meghozott határozat, illetve az ennek felülvizsgálata körében folyó eljárás tekintetében konkretizálja, egyebekben az első bekezdésben megfogalmazott indok csak általánosságokat tartalmaz és azokat alperes a per során sem töltötte ki konkrétumokkal. A becsatolt iratok igazolják, de azt az alperesi polgármester sem vitatta, hogy megválasztását követően a folyamatban lévő eljárásokról szóló írásbeli tájékoztatást és átadás-átvételi jegyzőkönyvet aláírta, az alperes által kötött szerződések is átadásra kerültek, amelyre tekintettel a törvényszék álláspontja szerint is a szükséges tájékoztatás megtörtént, az hogy az új polgármester ezeket az iratokat terjedelmük miatt áttekinteni nem tudta felperes terhére nem értékelhető.

A felmentés indokolása konkrétan a Magyar Államkincstár által korábban meghozott határozatot, illetve az ezzel kapcsolatos pert, továbbá az önkormányzat és a Hagyományörző és faluszépítő Egyesület közötti kölcsönszerződést említi. Ezen határozat, illetve szerződés vonatkozásában helyesen állapította meg az elsőfokú bíróság, hogy az új polgármester tájékoztatása az átadás-átvételi jegyzőkönyv elkészítésével és a szükséges dokumentumok átadásával megtörtént különös tekintettel arra a körülményre is, hogy az új polgármester a korábbi ciklusban önkormányzati képviselő volt, így testületi üléseken is szerezhetett információt mind a vizsgálat alapján meghozott határozatról, mind az ezzel kapcsolatban indított perről, mind pedig az egyesülettel kötött szerződésről. Helyesen állapította meg azt is az elsőfokú bíróság, hogy a perben bizonyítást

nyert az, hogy az alperesi követelések behajtása érdekében mind a korábbi ciklusban, mind pedig a jelenlegi ciklusban a fizetési felszólításokat a polgármester írta alá és járt el a kintlévőség visszafizetése érdekében. A felperes orvosi iratai igazolják, hogy a táppénzes állomány igénybevételére nem a felelősségvonas elkerülése érdekében, hanem a felperes egészségügyi problémái miatt került sor. Azt pedig helyesen állapította meg az elsőfokú bíróság, hogy keresőképtelensége időtartama alatt a munkavállaló mentesül a munkavégzési és rendelkezésre állási kötelezettségének teljesítése alól. A táppénz igénybevételéhez szükséges dokumentumok leadása a munkáltatónál történt, így a táppénz folyamatos fennállásáról a munkáltató értesült.

Fentiekben részletezett indokokra tekintettel helyesen állapította meg az elsőfokú bíróság, hogy a felmentő okiratban írt indokok nem alapozzák meg a felmentést, ezért az jogellenes. Helyesen járt el továbbá amikor az alperesi polgármester által megjelölt további indokokat – azt, hogy az ÁSZ vizsgálat hiányosságokat tárt fel, illetve a Kúria ítélete alapján büntetést kellett fizetnie az önkormányzatnak – nem vizsgálta tekintettel arra, hogy ezen indokok a felmentő okiratban nem kerültek rögzítésre, az ott felhívott okokat pedig nem lehet sem kiterjesztően értelmezni sem az okok körét bővíteni.

Nem találta alaposnak a törvényszék az átalány kártérítés összegének mérséklésére irányuló alperesi fellebbezési kérelmet sem. A Kttv. 193. § (5) bekezdése szerint az átalány kártérítés összegét legalább 2 legfeljebb 24 havi illetménynek megfelelő mértékben kell meghatározni, amelynek során az eset összes körülményeit, így különösen a jogsértés súlyát és annak következményeit kell mérlegelni. Az elsőfokú bíróság a releváns körülmények figyelembe vétele mellett helyesen állapította meg a kárátalány összegét a felperes 20 havi átlagilletményének megfelelő összegben. Az alperes a fellebbezésében kérte figyelembe venni, hogy a felperes a kárenyhítési kötelezettségének nem tett eleget. A Kttv. 193. § (6) bekezdése szerint a bíróság a kártérítés mértékének megítélésakor figyelembe veszi, hogy a kárenyhítésviselő mennyiben tett eleget a (3) bekezdésben foglalt kötelezettségének (kárenyhítés). A kárenyhítési kötelezettség körében az elsőfokú bíróság valóban nem folytatott le bizonyítási eljárást, azonban az eljárás adatai alapján megállapítható, hogy a felperes a felmentés közlésének időpontjában és még ezt követően is több hónapon keresztül 2016. augusztusáig keresőképtelen állományban volt. Ennek megszüntét követően szabadságát és felmentési idejét töltötte és ezzel egyidőben rokkantsági ellátás megállapítására irányuló eljárást kezdeményezett. Fentiekből következően a felperest a más munkahely keresésében megnyilvánuló kárenyhítési kötelezettség nem terhelte. A szabadságmegváltás megfizetése körében is helyes az elsőfokú bíróság döntése különös tekintettel arra is, hogy ezen kereseti igény teljesítését az alperes sem ellenezte. A Munka törvénykönyve rendelkezései jelen jogviszonyban nem alkalmazhatók.

Fentiekben részletezett indokokra tekintettel a törvényszék az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 253. § (2) bekezdése alapján helybenhagyta. A fellebbezési szakban pervesztes alperest a Pp. 78. § (1) bekezdése alapján kötelezte a felperes javára fellebbezési perköltség megfizetésére. A le nem rótt fellebbezési illetéket az alperes személyes illetékmentessége folytán a 6/1986. (VI.26.) IM számú rendelet 14. §-a alapján az állam viseli.

Gyula, 2017. évi április hó 12. napján.

Dr. Hajnal Beatrix s.k. a tanács elnöke
Orbánné dr. Papp Éva s.k. előadó bírő
Dr. Pusztai-Sznyiida Barbara s.k. bírő

A kiadmány hitelül:

Győrfiné Dóczy Alexandra
tisztviselő